

[Hanne Budtz.]

til barnet, der jo også har et krav på kontakt med den af forældrene, der ikke har fået forældremyndigheden, og på den anden side er der hensynet til barnets rytme, der jo kan blive umådelig brudt ved dette. Her har vi i øjeblikket den meget ubehagelige mulighed med tvangsaffhentning, og den bevares, kan jeg forstå. Jeg synes, den så vidt som overhovedet muligt bør undgås i praksis. Bødesystemet, der foreslås, kan vel heller ikke altid være heldigt, og derfor ser jeg også hen til, at forslaget om beskikkelse af en særlig værge for barnet muligvis kan være med til at løse disse meget ulykkelige sager.

Men vi er positivt indstillet på at se at få en modernisering og en forbedring ud af lovforslaget, sådan som det er sigtgen.

Ib Thyregod: Som det allerede er blevet nævnt, står de to lovforslag, som vi behandler her, i nær forbindelse med det forslag til en ny ægteskabslov, som for tiden udvalgsbehandles her i folketinget.

Det er navnlig på fire områder, der er tale om ændringer i forhold til de gældende bestemmelser i retsplejelovens kapitel 42, som nu afløses af de nye bestemmelser. For det første ophæves den adgang, som påtalemyndigheden har haft til at intervenere i ægteskabsager. Jeg er helt enig i, at der ikke har været noget rigtigt behov for en sådan regel, som man altså nu foreslår ophævet.

Det andet punkt er den større aktivitet, som retten kan udfolde med hensyn til spørgsmålet om forældremyndigheden, bl. a. med hensyn til at lade parterne afhøre, idet de får pligt til at afgive forklaring vedrørende disse spørgsmål. På samme måde som fru Hanne Budtz vil jeg gerne her rejse problemet vedrørende de psykiatiske undersøgelser i forbindelse med ægteskabsager, hvor der er problem om forældremyndigheden. Det er jo sådan, at man nu i mange tilfælde, hvor der er tvivl til stede om forældremyndigheden, og når der er strid om den, får foretaget en børnepsykiatrisk undersøgelse, hvor man undersøger børnene, og hvor man samtidig taler med forældrene. Det er en praksis, man er kommet ind på gennem overpræsiediet, men som også anvendes af domstolene. I øjeblikket

er det sådan, at der er en meget lang ventetid på sådanne psykiatiske undersøgelser. Jeg tror, det er rigtigt, at retten skulle kunne udfolde større aktivitet på egen hånd i disse spørgsmål, og at man får udvidet kredsen af de læger, af de psykiatere, der afgiver sådanne erklæringer. Det er næppe tilstrækkeligt, at det normalt er en enkelt læge, overlæge, dr. med. Gudrun Brun, som afgiver disse erklæringer. Jeg tror, at tidsmæssige grunde taler for, at man udvider denne kreds også med henblik på retssager.

Jeg er bekendt med, at man i sager vedvørende fjernelse af børn anvender sagkyndige lægdommere, specielt i østre landsret. Jeg er ikke sikker på, at tidspunktet endnu er inde til også at indføre sagkyndige lægdommere i sager vedrørende forældremyndigheden, men jeg er sikker på, at det er vigtigt, at man i høj grad inddrager sagkundskaben i disse afgørelser. I mange tilfælde er det alt afgørende spørgsmål i en ægteskabssag forældremyndighedsspørgsmålet, hvor det i virkeligheden er barnets tarv og fremtid, der afgøres ved den afgørelse, som retten her skal træffe. Derfor bør alle de hjælpemidler, som kan fremskaffes til brug for rettens afgørelse, foreligge; derfor skal parterne have pligt til at udtale sig, og derfor bør parterne også udtale sig i større omfang, end det hidtil har været tilfældet.

Jeg vil blot som eksempel nævne, at til brug for sager i højesteret er det jo således, som det normalt er tilfældet i højesteretsager, at de forklaringer, som afgives, afgives ved Københavns byret eller ved den anden ret til brug for højesteret, men at højesteret ikke får lejlighed til direkte at høre parterne og vidnerne i sagen. Jeg tror, det ville være rimeligt, at man også fra højesterets side nu kommer ind på en praksis, som der er hjemmel til i retsplejeloven, i videre omfang at lade parterne i ægteskabsager afgive direkte forklaring for højesteret, når der er tvivl til stede vedrørende spørgsmål om forældremyndigheden, navnlig i sager, hvor der samtidig foreligger en erklæring fra en psykiater. Det var spørgsmålet vedrørende forældremyndigheden.

Det tredje område, hvor der foreligger en ændring, er vedrørende anke i disse sager, hvor anken alene vedrører vilkårene,